

Βιώσιμη Ανάπτυξη στον Αριστοτέλη.

Γιατί λέμε όχι στη νέα μεταλλευτική δραστηριότητα στο δήμο μας.

Ποιοι είμαστε;

Είμαστε πολίτες του πρώην δήμου Αρναίας, και φυσικά του νέου δήμου Αριστοτέλη που τον θεωρούμε σαν τον κοινό σπίτι όλων των δημοτών και των κατοίκων του και όπου είναι αυτονόητες οι κοινές, συλλογικές δράσεις για προκοπή και ευημερία. Μοναδική αφετηρία μας είναι το καλό του τόπου και μόνο αυτό. Μοναδική εξάρτησή μας είναι αυτή από τα προβλήματα του τόπου. Οι τεχνητές διαχωριστικές γραμμές, που δημιουργούνται από υπαρκτές ιδιαιτερότητες, όπως ανάμεσα σε βόρειους και νότιους, σε ορεινούς και θαλασσινούς, σε μεταλλευτικά και μη χωριά κ.ά. μας βρίσκουν κάθετα αντίθετους. Δεν είμαστε ούτε επαγγελματίες πολιτικοί ούτε θέλουμε να γίνουμε τέτοιοι. Τα ίδια κίνητρα στις απόψεις και στις δράσεις τους πιστεύουμε ότι έχουν οι περισσότεροι συμπολίτες μας και σ' αυτούς ακριβώς απευθυνόμαστε. Πιστεύουμε ότι με πειθώ και διάλογο παρά με κραυγές και άγονες αντιπαραθέσεις, μπορούμε όλοι να συγκλίνουμε στη λύση των κοινών προβλημάτων μας. Μπορεί να προερχόμαστε από διαφορετικές κοινωνικές τάξεις, επαγγέλματα, πολιτικές ή θρησκευτικές πεποιθήσεις, αλλά έχουμε σαν κοινή μας επιδίωξη να βλέπουμε τον τόπο μας να προκόβει, να μένει ζωντανός και σφριγηλός, με νεολαία που θα έχει προοπτικές. Δεν είμαστε τοπικιστές αλλά νιώθουμε υπερήφανοι όταν ακούμε 'αυτός είναι τόπος για να ζεις'. Νοιαζόμαστε και για την περιβαλλοντική αλλά και για την οικονομική υγεία του οίκου μας. Θέλουμε να αναδείξουμε την 'αγωνία αυτού του τόπου για ζωή'.

Γιατί θέλουμε βιώσιμη ανάπτυξη;

Με αφορμή την νέα επένδυση στα μεταλλεία ο όρος 'ανάπτυξη' ακούγεται συχνά από τους υποστηρικτές και από τους πολιτικούς εκπροσώπους της επένδυσης. Στη Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων (Μ.Π.Ε) που κατατέθηκε, από την ίδια την εταιρία, η επένδυση χαρακτηρίζεται δεκάδες φορές σαν βιώσιμη ανάπτυξη, σε μια προσπάθεια παραπλάνησης για να φανούν ότι δήθεν νοιάζονται για τον τόπο. Άλλος ένας λόγος που χρησιμοποιούν και κακοποιούν τον όρο, όπως και αρκετοί άλλοι, είναι επειδή αυτός 'φοριέται' σήμερα αρκετά. Ανάπτυξη φυσικά είναι η αύξηση της δυνατότητας για ικανοποίηση των ατομικών και κοινωνικών αναγκών μας, με την πάροδο του χρόνου. Η προστασία του περιβάλλοντος και η μη αλόγιστη σπατάλη των διαθέσιμων πόρων θα έπρεπε να είναι αυτονόητα. Πως αλλιώς θα μπορούσαν να ευημερήσουν και οι μελλοντικές γενιές χωρίς πόρους και υγιές περιβάλλον; Γι αυτό προστέθηκε και ο όρος 'βιώσιμη ή αιεφόρος ανάπτυξη' για να αποτυπώσει τον ορισμό που υιοθετήθηκε από τον ΟΗΕ και την Ευρωπαϊκή Ένωση: 'Βιώσιμη ανάπτυξη είναι η «ανάπτυξη που καλύπτει τις ανάγκες του παρόντος χωρίς να θέτει σε κίνδυνο τη δυνατότητα των μελλοντικών γενεών, να καλύψουν τις δικές τους ανάγκες».

Η αιεφόρος ανάπτυξη έχει επομένως τρεις συνιστώσες: την οικονομική, την κοινωνική και την περιβαλλοντική, που απαιτούν ισόρροπη πολιτική συνεκτίμηση. Ο κύριος στόχος της βιώσιμης ανάπτυξης είναι δηλαδή, η μεγιστοποίηση της ανθρώπινης ευημερίας, σήμερα αλλά και στο μέλλον. Ανάπτυξη λοιπόν που δεν είναι βιώσιμη δεν είναι καν ανάπτυξη. Τα παραπάνω έχει υιοθετήσει και ο Σύνδεσμος Μεταλλευτικών Επιχειρήσεων (ΣΜΕ) του οποίου μέλος είναι και η εταιρία 'Ελληνικός Χρυσός'. Άμετρη υποκρισία!

«Κοινό μας μήνυμα πρέπει να είναι η βιώσιμη ανάπτυξη», είπε ο πρωθυπουργός και εξήγησε ότι η ανάπτυξη πρέπει να είναι «πράσινη» και ότι χρειάζεται «να εγγυηθούμε τους φυσικούς μας πόρους για τις μελλοντικές γενιές, να εξανθρωπίσουμε την παγκοσμιοποίηση». Εμείς πάντως το πιστεύουμε και το συνυπογράφουμε!

Μπορούμε να έχουμε βιώσιμη ανάπτυξη στο δήμο Αριστοτέλη;

Η απάντησή μας είναι απερίφραστα ΝΑΙ. Αρκεί να στηριχτούμε στο φυσικό πλούτο, που απλόχερα χάρισε η Φύση και ο Θεός. Αρκεί να μην υποθηκεύσουμε τις μελλοντικές γενιές με υποβάθμιση ή καταστροφή πόρων και περιβάλλοντος. Παραδείγματα υπάρχουν πάμπολλα από την Ελλάδα και από όλο τον κόσμο. Η περίπτωση της Ανάβρας Μαγνησίας δεν μας αφήνει αδιάφορους, αν και πιστεύουμε ότι στο δήμο μας έχουμε περισσότερα συγκριτικά πλεονεκτήματα.

Ένα παράδειγμα δίνεται στο παρακάτω απόσπασμα από τα συμπεράσματα ερευνητικής εργασίας, ενός από τα πιο επιτυχημένα μεταπτυχιακά προγράμματα της Πολυτεχνικής Σχολής του ΑΠΘ, με τίτλο 'Προστασία Περιβάλλοντος και Βιώσιμη Ανάπτυξη': «Οι στόχοι και τα μέτρα αναπτυξιακής πολιτικής για τον τουρισμό σε ορεινές περιοχές, εξειδικεύονται σε ένα τουριστικό μοντέλο που προτείνεται να εφαρμοσθεί στο Δήμο Αρναίας του Νομού Χαλκιδικής και να συμβάλει αφενός στην εξισορρόπηση του επιπέδου ανάπτυξης με το νότιο τμήμα του Νομού και αφετέρου στη βιώσιμη διαχείριση των φυσικών και ανθρωπογενών πόρων της περιοχής μελέτης. Η περιοχή μελέτης παρουσιάζει ιδιαίτερο ενδιαφέρον, καθώς βρίσκεται πολύ κοντά στην κορεσμένη τουριστικά Νότια Χαλκιδική, ενώ παράλληλα χαρακτηρίζεται από ένα πλούσιο φυσικό, δομημένο και πολιτιστικό περιβάλλον.» Ευτυχώς που κάποιοι άλλοι σκέπτονται και ενεργούν για μας.

Το φυσικό κάλλος και ο φυσικός πλούτος της περιοχής, δεν είναι μόνο τα δασοσκεπή βουνά και τα νερά, αλλά και οι πεντακάθαρες θάλασσες με ότι αυτό συνεπάγεται για τη βιώσιμη εκμετάλλευσή τους. Είναι βέβαια και ο ορυκτός πλούτος. Και αυτός μπορεί να συμβάλει στη βιώσιμη ανάπτυξη, αλλά όχι με τον καταστροφικό και τριτοκοσμικό τρόπο που προτείνεται τώρα. Αποδείχτηκε καταστροφικό σε όποιο σημείο του πλανήτη έγινε κάτι αντίστοιχο (π.χ. στη Baia Mare και τη Rosia Montana στη Ρουμανία, στη βόρεια Εύβοια με τη ΛΑΡΚΟ, σε εργοστάσιο αλουμινίου της Ουγγαρίας με το πρόσφατο ατύχημα, και σε πολλά άλλα μέρη). Γι' αυτό τώρα, οι κάτοικοι των περιοχών εκείνων, προσπαθούν να διώξουν τους "χρυσοθήρες" από τους τόπους τους, δυστυχώς κατόπιν εορτής. Κοιτάξτε πόσο ευημερούν οι λαοί τους σήμερα, αφού τους πήραν τον ορυκτό πλούτο με τον τρόπο αυτό, χαρακτηρίζοντας τους, όπως εμάς, ανεκπαιδευτους και τους ξεγέλασαν με υποσχέσεις για δουλειές, ανάπτυξη και χάντρες!

Κάποιοι που είχαν το πάνω χέρι στον τόπο μας παλιότερα, φρόντισαν ώστε αυτός να μείνει πίσω σε ανάπτυξη και προχώρησαν μόνο κάποιες μεμονωμένες, αλλά αρκετά επιτυχημένες, ατομικές δράσεις. Έτσι τώρα, η περιοχή και ο κόσμος της είμαστε πιο ευάλωτοι και εύκολη λεία σε όποιον πονηρό ρίξει το δόλωμα για μια δουλειά ή τάξει μια θέση, ιδιαίτερα κάτω απ' τις σημερινές οικονομικές συνθήκες. Αλλά και το σύνθημα 'ανάπτυξη και δουλειές με οποιοδήποτε τίμημα', κάποιων που θέλουν να κάνουν 'αρπαχτή', περνάει πιο εύκολα. Αυτό δυστυχώς είναι το τοπίο σήμερα! Είναι σίγουρο ότι δίκαιο έχουμε όλοι οι συμπολίτες που θέλουμε απεγνωσμένα ανάπτυξη, δουλειά και μεροκάματα (καί αυτοί που ελπίζουμε ότι θα τα κερδίσουμε από τα μεταλλεία και αυτοί που φοβόμαστε ότι θα τα χάσουμε εξαιτίας των μεταλλείων). Πάνω σ' αυτό το θέμα στήθηκε βέβαια και ένα ολόκληρο εμπόριο ψυχών προεκλογικά. Μήπως σας τρομοκράτησαν ότι χωρίς νέα μεταλλεία θα μείνετε χωρίς δουλειά και ότι θα ερημώσει ο τόπος; Αν δούμε την περίπτωση για το άμεσο μέλλον, κερδίζουν οι πρώτοι. Αν την 'ψάξουμε' όμως λίγο παραπάνω για το απώτερο μέλλον, για τα παιδιά μας και πιο πέρα, είμαστε όλοι 'χαμένοι από χέρι'.

Μια κατ' εξακολούθηση αμαρτωλή ιστορία δέκα χρόνων με αποκορύφωμα μια αντιεπιστημονική και αναξιόπιστη Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων (Μ.Π.Ε.).

‘Η αρχή είναι το ήμισυ του παντός λέει ο θυμόσοφος λαός. Ε, λοιπόν, κακή αρχή, κακά μαντάτα αγαπητοί συμπολίτες. Η TVX που πτώχευσε, άφησε πίσω της ανοιχτές πληγές. Η σκανδαλώδης μεταβίβαση των περιουσιακών της στοιχείων μαζί με 317000 στρέμματα γης, μόνο για μεταλλευτική δραστηριότητα, αντί 11 εκ. ευρώ και με διαπιστωμένη ζημιά του ελληνικού δημοσίου 400 εκ. ευρώ! Το αυγάτισμα των μετοχών της μαμάς ‘European Goldfields’, κυριολεκτικά με αέρα, στα 1,5 δις ευρώ, ενώ η θυγατέρα ‘Ελληνικός Χρυσός’ εμφανίζεται μόνο με ζημιές στο ελληνικό δημόσιο. Και ήρθε και η Μ.Π.Ε για να προχωρήσει η αδειοδότηση.

Σ’ αυτήν λοιπόν τη Μ.Π.Ε αποκρύπτονται σκόπιμα ουσιαστικά επιστημονικά στοιχεία για την ασφαλή εκτίμηση των επιπτώσεων της επέμβασης ή όπου αυτά δίνονται, χρησιμοποιούνται με αμφιλεγόμενη έως ύποπτη αντιεπιστημονικότητα, για εξαναγκασμένη ελαχιστοποίηση των επιπτώσεων της επέμβασης στο περιβάλλον και στην οικονομική-κοινωνική ζωή του τόπου στο μέλλον. Ο λόγος είναι απλός: το έκαναν επίτηδες για να έχουν ελευθερία κινήσεων και αυθαίρετων τροποποιήσεων στη διάρκεια του έργου και για να μην αναλάβουν καμιά ευθύνη στο μέλλον για αποκατάσταση, όταν αποχωρήσουν σε οποιοδήποτε χρόνο ή όταν συμβεί σοβαρό ατύχημα. Το έκαναν για να κρύψουν επιπτώσεις που έχουν συμβεί σε άλλα σημεία του πλανήτη και ήταν καταστροφικές. Το έκαναν για να αποκρύψουν τις πολλές επιπτώσεις στο πολυτιμότερο αγαθό, στη υγεία των κατοίκων και των επισκεπτών. Αγαπητοί συμπολίτες, πόσοι από σας θα ήσασταν διατεθειμένοι να γίνετε πειραματόζωα, εθελοντικά ή επ’ αμοιβή, σε κλινική έρευνα για νέα φάρμακα πριν αυτά κυκλοφορήσουν στο εμπόριο; Υπάρχουν μέθοδοι και διαδικασίες που προτείνονται στη Μ.Π.Ε που δεν έχουν περάσει καν την ‘κλινική έρευνα’ και η οποία στις τεχνικές επιστήμες ονομάζεται ‘πilotική διακρίβωση’. Μήπως προορίζουν το δήμο μας και τους κατοίκους του και για πειραματόζωα; Για τα νέα μεταλλεία και τις βιομηχανίες που τα συνοδεύουν, οι μελέτες ασφαλείας όλων των διαδικασιών και των εγκαταστάσεων από αστοχίες ή ατυχήματα αλλά και από τη διάθεση όλων των αποβλήτων (τα οποία είναι ΤΕΡΑΣΤΙΑ σε ποσότητα και επικίνδυνα στην ποιότητα) ή έγιναν στο ποδάρι ή σκόπιμα υποκρύπτουν επιστημονικά δεδομένα. Όταν κάποιος δείχνει αναξιοπιστία με τέτοιο κραυγαλέο τρόπο πως είναι δυνατόν να τον εμπιστευτείς στο μέλλον για όρους, για αποκατάσταση, για ανάληψη ευθυνών κλπ; Αναφέρουμε ενδεικτικά μερικές περιπτώσεις που δεν είναι και οι μοναδικές:

-Αναφέρει στις εκτιμήσεις που κάνει ότι σε πολλές περιπτώσεις οι επιδράσεις στο περιβάλλον θα είναι μερικώς αναστρέψιμες, άρα δέχεται ότι θα υπάρξει μόνιμη βλάβη του περιβάλλοντος χωρίς να προσδιορίζει το μέγεθος της βλάβης (μείωση απορροών και υδατικών αποθεμάτων υδροφορέων, φυσικοχημικά χαρακτηριστικά επιφανειακών υδάτων, επιβάρυνση ποιότητας επιφανειακών και υπόγειων νερών, διαρροές από χώρους απόθεσης και γραμμές μεταφοράς κλπ).

-Σχεδόν για όλες τις δραστηριότητες της επένδυσης, όπου εξετάζονται εναλλακτικές λύσεις, αναφέρεται μόνο σε σχετικές ελαχιστοποιήσεις των επιπτώσεων, αποκρύπτοντας έτσι πιο θα είναι το πραγματικό μέγεθος των επιπτώσεων της επιλογής.

-Δεν ασχολείται και δεν αξιολογεί την επίδραση απρόβλεπτων φυσικών φαινομένων όπως: α)

πλημμύρες (καταστροφή φραγμάτων και λιμνών τελμάτων) με την περιοχή να έχει σοβαρά πλημμυρικά φαινόμενα τα τελευταία χρόνια, β) σεισμοί (καταστροφή μεμβρανών στεγάνωσης των λιμνών τελμάτων στα σημεία συγκόλλησης ή των αγωγών θειικού οξέος) καθώς η περιοχή είναι ιδιαίτερα σεισμογόνος.

-Όλα(!!!) τα βιομηχανικά απόβλητα της δραστηριότητας χαρακτηρίζονται από τη μελέτη ως μη τοξικά και επικίνδυνα, ενώ για πολλά από αυτά ισχύει το αντίθετο σύμφωνα με την Ευρωπαϊκή Οδηγία Αποβλήτων.

-Σε πέντε τουλάχιστον περιπτώσεις της μελέτης, δεν υπάρχει πιλοτική διακρίβωση διαδικασιών και μεθόδων, πράγμα που κάνει επικίνδυνη την εφαρμογή της εξορυκτικής και μεταλλουργικής δραστηριότητας σε πραγματική κλίμακα. Το γεγονός αυτό δημιουργεί σοβαρά ερωτηματικά για το πόσο 'ακίνδυνα' είναι τα απόβλητα αφού οι πραγματικές συνθήκες μπορεί να διαφέρουν άρδην από τις εργαστηριακές.

α) Ο ισχυρισμός της σταθεροποίησης και στερεοποίησης του αρσενικού (As) στη μορφή του κρυσταλλικού "σκοροδίτη" μπορεί να αποδειχθεί αβάσιμος κάτω από πραγματικές συνθήκες.

β) Τα διάφορα αντιδραστήρια που χρησιμοποιούνται για τον εμπλουτισμό, και που δεν κατονομάζονται, δεν είναι για τον ίδιο λόγο βέβαιο ότι θα δώσουν σαν τελικό προϊόν μη τοξικά υλικά. Εδώ υποκρύπτεται η χρήση κυανίου που είναι το μόνο γνωστό και αποδοτικό για την εξαγωγή χρυσού.

γ) Τα ονομαζόμενα 'στείρα' υλικά που θα αποτεθούν σε ρέματα της περιοχής των Σκουριών, μπορεί για τους ίδιους λόγους να προκύψουν σαν πηγή βαρέων μετάλλων και όξινων απορροών στην περιοχή και στον υδροφόρο ορίζοντα.

δ) Δεν τεκμηριώνεται πώς θα εφαρμοστεί στη συγκεκριμένη περίπτωση η μέθοδος της ακαριαίας τήξης (flash smelting) που προτείνεται για την εξαγωγή του χρυσού. Παγκόσμια πρωτοτυπία; Μια ακόμη προσπάθεια υπεκφυγής και εισαγωγής στα κρυφά του κυανίου που είναι αποδεδειγμένα, φτηνή και αποδοτική μέθοδος; Αν η προτεινόμενη μέθοδος δεν τεκμηριωθεί επαρκώς τότε αιωρείται επικίνδυνα το εγκληματικό ενδεχόμενο να 'ρημαχτεί' κυριολεκτικά ο τόπος από κυάνιο.

ε) για τις εκπομπές διοξειδίου του θείου (SO₂) από τη μονάδα μεταλλουργίας, εκφράζεται μόνο σαν ευχή αυτές να είναι 0,1%. Παγκόσμια πρωτοτυπία; Το χαμηλότερο μέχρι σήμερα ποσοστό που έχει επιτευχθεί στην αντίστοιχη διαδικασία της ακαριαίας τήξης είναι 2%. Αυτό αντιστοιχεί σε αρκετούς τόνους SO₂ ημερησίως ποσότητα αρκετή να προκαλέσει ακόμη και το φαινόμενο της όξινης βροχής.

-Θεωρεί ακίνδυνη την ιπτάμενη σκόνη που θα προκύπτει από την επιφανειακή εξόρυξη και από την λειοτρίβηση (άλεση) των εξορυγμένων υλικών. Η φύση των αλεσμένων εξορυγμένων υλικών (θειούχα) αλλά και αυτή καθαυτή η άλεση που τα ενεργοποιεί, προσδίδοντας τους εκατομμύρια φορές αυξημένη επιφάνεια για να εκλύουν μέταλλα στο βρόχινο νερό, τα καθιστά επικίνδυνα για την υγεία των κατοίκων καθώς και για παραγωγικές δραστηριότητες όπως μελισσοτροφία, κτηνοτροφία και καλλιέργειες. Η διασπορά μερικών δεκάδων τόνων την ημέρα της σκόνης αυτής με τον άνεμο, την κάνει κίνδυνο χωρίς σύνορα.

-Θεωρεί με μέγιστη επιστημονική αφέλεια ότι τα υλικά λιθογόμωσης που θα προέρχονται από τα αλεσμένα υλικά της εξόρυξης, και με προσθήκη λίγου τσιμέντου, θα επαναφέρουν τις στοές στην προηγούμενη κατάστασή τους. Η άλεση αυξάνει ανεξέλεγκτα την ειδική επιφάνεια έκλυσης μετάλλων και θειικού οξέος στο βρόχινο νερό. Η απορροή όξινων υδάτων

εμπλουτισμένων με βαρέα μέταλλα θα είναι αντίθετα διαρκής και εντεινόμενη όσο θα εντείνεται η δημιουργία μυκήτων με την πάροδο του χρόνου, που θα οξειδώνουν τα θειούχα σε θειικό οξύ. Εδώ εξάλλου υποκρύπτεται και η επιδίωξη για το μέλλον: θα πρέπει διαρκώς να παράγονται υλικά εξόρυξης για να ‘κλείνουν’ οι ‘πληγές’ του παρελθόντος και πάει λέγοντας. Μέχρι τότε;

-Ασχολείται μόνο ελάχιστα για το πως και σε τι βαθμό θα επηρεαστούν οι θαλάσσιες περιοχές και οι δραστηριότητες που συνδέονται με αυτές, όπως αλιεία και τουρισμός, από την ποσότητα και ποιότητα του διαθέσιμου νερού στο μέλλον και από την εισροή σε αυτές επικίνδυνων αποβλήτων της επέμβασης. Σε περίοδο έντονων βροχοπτώσεων η διαχείριση υδάτων δεν θα είναι αποτελεσματική αφού θα υπάρχει έκπλυση των αποθέσεων στερεών αποβλήτων και υπερχειλίση των λιμνών τελμάτων με αποτέλεσμα η θάλασσα να είναι αποδέκτης βαρέων μετάλλων και θειικού οξέος. Η υπάρχουσα σήμερα λίμνη τελμάτων δεν προβλέπεται να ανακαινισθεί και να στεγανοποιηθεί.

-Αφήνει σκόπιμα ασάφειες για το αν και σε τι βάθος χρόνου μπορούν να αποκατασταθούν οι δασικές εκτάσεις που θα καταστραφούν άμεσα, αλλά και έμμεσα, από όξινες ή άλλες απορροές ή/και όξινη βροχή και τι επιπτώσεις θα έχει το γεγονός αυτό στην πανίδα της περιοχής και σε συναφείς δραστηριότητες όπως υλοτομία, αγροτουρισμός, κυνηγεσία κλπ. Με στρώσιμο γκαζόν ξαναγίνεται το δάσος; Με τι υπέδαφος και με τι εξωτερικές συνθήκες και σε πόσο χρόνο ξαναγίνεται το δάσος;

...και μια κακόβουλη διαβούλευση.

‘Δεν μπορώ να μην κάνω μία σύντομη αναφορά στην «πρεμούρα» που δυστυχώς, φαίνεται να έχει καταλάβει ορισμένους, οι οποίοι πολύ φοβούμει ότι προσπαθούν να πιάσουν καταστάσεις, δημιουργώντας συνθήκες κατεπείγοντος, με σκοπό να ληφθούν «στο πόδι» οι όποιες αποφάσεις. Σας καλώ να αναλογιστείτε όλοι τα ερωτηματικά που γεννά το γεγονός ότι η συγκεκριμένη Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων κατατέθηκε μεσούσης της προεκλογικής περιόδου και κάποιοι μάλιστα έτρεξαν να επιταχύνουν τις σχετικές διαδικασίες. Και τώρα μας καλούν να συζητήσουμε αυτό το μείζον θέμα με την ίδια βιασύνη ένα μήνα μετά τις εκλογές αντί να περιμένουν -ως όφειλαν- οι όποιες αποφάσεις να συζητηθούν και να ληφθούν αφότου οι νέες διοικητικές αρχές ορκιστούν και αναλάβουν καθήκοντα. Ο Γενάρης του 2011 δεν απέχει τόσο πολύ από το σήμερα, έτσι ώστε να δικαιολογείται η βιασύνη όσων, μάλλον, αγνοούν νομικές απόψεις που κατά κόρον διατυπώνονται και σύμφωνα με τις οποίες τέτοιου είδους σημαντικές αποφάσεις για το περιβάλλον και τον τόπο είναι κατ’ ομολογίαν δεκτικές ακυρωτικών προσφυγών, εφόσον λαμβάνονται σε χρονικό διάστημα ένα μήνα πριν και ένα μήνα μετά τις εκλογές. Αυτό ας το λάβουν σοβαρά υπ’ όψη τους όσοι θέλουν να εξαναγκάσουν και - τολμών να πω- να εκβιάσουν βεβιασμένες αποφάσεις, οι οποίες σε καμία περίπτωση δεν πρέπει να επιτρέψουμε να ληφθούν ούτε υπό το κράτος της πίεσης ούτε υπό το κράτος του πανικού.’ Απόσπασμα από επίκαιρη ερώτηση στη Βουλή του συμπατριώτη μας βουλευτή Γ. Βαγιωνά.

Κύριε Βαγιωνά, συνυπογράφουμε και επαυξάνουμε. Έτσι γίνονται όμως οι ύποπτες δουλειές; κρυφά, συνωμοτικά και με πρεμούρα. Και θα προσθέταμε και κάτι άλλο: Γιατί μια Μ.Π.Ε 4500 σελίδων δόθηκε στη δημοσιότητα στις 29 Οκτώβρη του 2010 και υπήρξε η ‘εκ του νόμου’ απαίτηση (να μελετηθεί και) να γνωμοδοτηθεί σε 35 (!!!) ημέρες εν μέσω προεκλογικής

περιόδου; Ο εξ αντικειμένου μεγάλος όγκος της Μ.Π.Ε δεν επιτρέπει σε κανέναν, όσο αποδοτικός και να είναι, να την προσπελάσει σε ένα μήνα, πολύ δε περισσότερο που οι οπτικές γωνίες της προσπέλασης είναι τόσο πολλές όσα και τα επιστημονικά πεδία που αγγίζει (μεταλλειολογία, υδρογεωλογία, δασολογία, βιολογία, χημική μηχανική, χημεία, φυσική της ατμόσφαιρας, κλπ). Εσείς πιστεύετε ο οποιοσδήποτε γνωμοδότης την προσπέλασε; Τη διάβασε καν; Μια διαγώνια ματιά το πολύ! Αυτό ήταν! Απάτη! Θεώρησαν την άποψη της εταιρείας σαν τη μοναδική αλήθεια. Κάτι σαν το ‘η γη είναι επίπεδη’! Η επενδύτρια εταιρεία πλήρωσε και έκανε τη μελέτη της, στα μέτρα της φυσικά, και πολύ καλά έκανε γιατί έτσι γίνονται οι αρπαχτές. Γιατί δεν δόθηκε χρόνος να γίνει συζήτηση και διαβούλευση, να ωριμάσει, να εκφραστούν ανεξάρτητοι επιστημονικοί φορείς πριν τις γνωματεύσεις; Είναι η επιστήμη εχθρός; Που ακούστηκε να εκτοξεύονται ύβρεις και να γίνονται προπηλακισμοί σε εκπροσώπους επιστημονικών φορέων μόνο για την παρουσία τους, πριν καν ακουστεί η άποψή τους;!! Ο λόγος είναι προφανέστατος: Μη και πάρει κανείς χαμπάρι για τη νέα απάτη. Είναι αλήθεια ότι το διεθνές μεταλλευτικό – οικονομικό κύκλωμα θέλει να πάρει χρυσό από τη χώρα μας. Έλληνες πολιτικοί υψηλού επιπέδου το υποσχέθηκαν κατά τα τελευταία χρόνια. Και τώρα άρχισε η δράση. Οι αποφάσεις είχαν ήδη παρθεί αλλού και από άλλους και όλα τα υπόλοιπα ήταν προσχήματα.

Το αναφέρουμε επειδή αυτό αποτελεί άποψη ανεξάρτητου επιστημονικού φορέα με κύρος και εμπέλεια και δείχνει πως οι πολιτικές αποφάσεις ‘γράφουν στα παλιά τους τα παπούτσια’ τις επιστημονικές απόψεις.

Το Συμβούλιο Περιβάλλοντος του ΑΠΘ για τα Μεταλλεία Χρυσού Χαλκιδικής.

‘Η εκμετάλλευση χρυσού σε μεταλλοφόρες περιοχές της Ελλάδας (Χαλκιδική, Πέραμα Έβρου, Σάπες Ροδόπης) με μικρή περιεκτικότητα (έως 4g/t) συνδέεται με τεράστια περιβαλλοντική επιβάρυνση και σοβαρούς κινδύνους για την υγεία των κατοίκων.

Η απόληψη χρυσού από τέτοιες περιοχές γίνεται με εκχύλιση με κυανιούχα διαλύματα. Αυτή η μέθοδος οδηγεί σε εκτεταμένη καταστροφή και αλλοίωση του φυσικού τοπίου, ενέχει σοβαρότατους κινδύνους ρύπανσης του εδάφους όπως και των υπόγειων υδροφορέων και των επιφανειακών υδάτων, συνδέεται με τεράστιο όγκο τοξικών αποβλήτων και αδρανών υλικών, ενώ οι μέθοδοι αποτοξικοποίησης των κυανιούχων πολφών και ανάπλασης των θέσεων εξόρυξης, αδυνατούν να αμβλύνουν επαρκώς το περιβαλλοντικό κόστος.

Επιπλέον, είναι αδιανόητο να προτείνονται επεμβάσεις με επιπτώσεις τέτοιου βαθμού κοντά σε περιοχές που έχουν χαρακτηριστεί προστατευόμενες με βάση την ελληνική νομοθεσία ή τις διεθνείς συμβάσεις που έχει υπογράψει η χώρα.

Το προτεινόμενο Επενδυτικό Σχέδιο Ανάπτυξης (Ε.Σ.Α.) της Χαλκιδικής, προβλέπει εκμετάλλευση των κοιτασμάτων θειούχων μεταλλευμάτων στις περιοχές Σκουριές και Ολυμπιάδος με ταυτόχρονη απόληψη χρυσού και χαλκού από έκταση 35.000 στρεμμάτων δασικής και άλλης γης. Ωστόσο, στην Ολυμπιάδα, υπάρχει ήδη δείγμα της καταστροφικής για το περιβάλλον εκμετάλλευσης του φυσικού πλούτου από την παλιότερη λειτουργία των μεταλλείων, που τραγικά αποκάλυψαν και οι πρόσφατες πλημμύρες.

Το Συμβούλιο Περιβάλλοντος του Α.Π.Θ. επισημαίνει τους κινδύνους για τη Δημόσια Υγεία και το Περιβάλλον, τη σοβαρή υποβάθμιση του φυσικού και πολιτισμικού Τοπίου της Χαλκιδικής, μοναδικό για τη Θεσσαλονίκη, τη Β. Ελλάδα και τους κατοίκους της, και την πρωτοφανή προβλεπόμενη ανάλωση φυσικού κεφαλαίου της χώρας, δυσανάλογα μεγάλη σε σχέση με το προσδοκώμενο δημόσιο όφελος, από την υλοποίηση του Ε.Σ.Α.

Με βάση τα παραπάνω, το Συμβούλιο Περιβάλλοντος του Α.Π.Θ. προτείνει α) να ληφθούν σοβαρά υπόψη οι πρόσφατες αρνητικές αποφάσεις του ΣτΕ για τις περιπτώσεις της

μεταλλουργίας χρυσού Ολυμπιάδας Χαλκιδικής και Σαππών Ροδόπης και β) να δοθεί προτεραιότητα στη διασφάλιση της ποιότητας του περιβάλλοντος και της υγείας των κατοίκων της Χαλκιδικής και στην αποτροπή ενεργειών και επεμβάσεων με μη αναστρέψιμες επιπτώσεις.’

Τι μοντέλο ανάπτυξης θέλουμε;

‘Μήπως είναι καιρός να στραφούμε στην πραγματική οικονομία;’ Έτσι ξεκινάει στην πρώτη της σελίδα η παρουσίαση της ‘Ελληνικός Χρυσός’ στην λεγόμενη διαβούλευση. Φυσικά στο μυαλό τους έχουν τα θησαυροφυλάκια και τις θυρίδες χρυσού και όχι το συμφέρον του τόπου μας.

‘Το ερώτημα είναι αν είμαστε αποφασισμένοι να επιλέξουμε έναν τύπο ανάπτυξης στην Χαλκιδική που - πολύ φοβούμαι - ότι θα υποθηκεύσει την ποιότητα του φυσικού περιβάλλοντος και της ζωής των επόμενων γενεών για πολλές δεκαετίες μετέπειτα.’ Άλλο ένα απόσπασμα από την ίδια επίκαιρη ερώτηση στη Βουλή του βουλευτή Γ. Βαγιωνά.

Ούτε στις δικιές μας ούτε στις δικιές σας προθέσεις είναι να ‘ποινικοποιήσουμε’ το θεμιτό επιχειρηματικό κέρδος. Θέλουμε να στηλιτεύσουμε το εύκολο και με ‘οποιοδήποτε τίμημα’ κέρδος που αφήνει πίσω του ‘ερείπια και αποκαΐδια’, και που κοινώς από το λαό λέγεται αρπαχτή. Χωράει στο Δήμο Αριστοτέλη μια τόσο μεγάλη δραστηριότητα που ξεκοιλιάζει βουνά για ψήγματα χρυσού; Που για ένα γραμμάριο χρυσού δημιουργούνται ένας τόνος απόβλητα τα περισσότερα από τα οποία είναι τοξικά (για 25 τόνους χρυσού θα μας πείτε αλήθεια πόσα είναι κ. Κούτρα, κ. Πάχτα, κα Καραβασίλη κλπ.); Που ότι θα συμβεί στα επόμενα 20 χρόνια θα είναι χιλιάδες φορές μεγαλύτερο απ’ αυτό που έγινε σε όλα τα προηγούμενα 3000 χρόνια μαζί. Που η χωροθέτηση βαριάς βιομηχανίας (όπως εργοστάσιο μεταλλουργίας και θειικού οξέος) μέσα σε δάση και προστατευμένες περιοχές καταργεί όλη τη μέχρι σήμερα ισχύουσα νομοθεσία για περιοχές Natura, εθνικούς δρυμούς, ζώνες ειδικής προστασίας κλπ. Πολύ δε περισσότερο που δεν αποκλείει το γεγονός αυτές οι μονάδες να επεξεργάζονται στο μέλλον συναφή προϊόντα από άλλες γειτονικές περιοχές ή ακόμα και από οποιοδήποτε σημείο του πλανήτη. Μήπως μας προορίζουν και για σκουπιδοτόπων Βαλκανίων;

Προς τι η έρευνα για χρυσό σε τρεις τουλάχιστον άλλες περιοχές του Δήμου Αριστοτέλη (από Τσικάρα μέχρι Στανό); Μήπως από καθαρά επιστημονικό ενδιαφέρον; Ή μήπως για να υπάρξουν και άλλες Μ.Π.Ε του είδους αυτού στο μέλλον και να ζώσουν την περιοχή με μεταλλεία χρυσού και φράγματα με τοξικά απόβλητα; Δεν θέλουν την περιοχή μας να γίνει ούτε Λαύριο, ούτε Πτολεμαΐδα αλλά κάτι ακόμα χειρότερο. Και επειδή ‘τρώγοντας έρχεται η όρεξη’ ο Κάκκαβος θα είναι το πρώτο δέντρο του δάσους της καταστροφής. Όταν θα φύγουν, γιατί κάποτε θα φύγουν αν δεν τους σταματήσουμε τώρα, όλος ο δήμος θα είναι περιοχή εγκαταλειμμένης εξόρυξης και βαριάς βιομηχανίας και κάθε άλλη προοπτική θα ανήκει στο παρελθόν. Θα έχει ήδη αρχίσει από πιο νωρίς η περίοδος των ‘ισχνών αγελάδων’ και της αναγκαστικής εγκατάλειψης του τόπου που δεν θα είναι πλέον ‘τόπος για να ζεις’. Και όσοι μείνουμε θα γλύφουμε τις πληγές για να τις επουλώσουμε γιατί τον αγαπάμε τον τόπο. Και δεν θα περιμένουμε βοήθεια από πουθενά αλλού, παρά μόνο απ’ τον εαυτό μας, όπως έγινε επανειλημμένα μέχρι σήμερα για πολύ μικρότερης έκτασης ζημιές, και που παρά τις τεκμηριωμένες καταγγελίες και για γεγονότα που φώναζαν από μόνα τους, όλοι οι αρμόδιοι έγιναν ξαφνικά αναρμόδιοι.

Θα μεγαλοουργήσουμε με το χρυσό όπως ο Μέγας Αλέξανδρος είναι το κεντρικό επιχείρημα της προπαγάνδας. Τότε όμως ο χρυσός ήταν χονδρομερής (μεγάλα σωματίδια) και τα πήραν όλα βαρυτομετρικά. Σήμερα είναι λεπτομερής (μικρά σωματίδια) και για να βγει απαιτείται η εκχύλιση με κυανιούχα διαλύματα. ΚΑΙ ΜΟΝΟΝ ΑΥΤΗ. Δεν γίνεται αλλιώς. Διότι η

περιεκτικότητά του είναι του επιπέδου των μερικών γραμμαρίων στον τόνο πετρώματος. Επομένως καμία σχέση δεν έχει η ιστορία με τη σημερινή αλγεινή πραγματικότητα.

Ποιό είναι το εθνικό συμφέρον που ‘υπερακοντίζει τις όποιες επιπτώσεις στο περιβάλλον’ όπως λέει στη γνωμοδοτική του απόφαση το Νομαρχιακό Συμβούλιο Χαλκιδικής; Αλήθεια οι κύριοι Νομαρχιακοί Σύμβουλοι πήρατε απόφαση για επένδυση εξόρυξης και μεταλλουργίας χρυσού ή για δημιουργία παιδικής χαράς σε κάποιο δήμο; Το μοναδικό επιχείρημα της προπαγάνδας του εθνικού συμφέροντος, είναι οι δουλειές από την επένδυση και τις συνοδές δραστηριότητες. Το λέμε ξεκάθαρα για μια ακόμα φορά: οι (κακοαμοιβόμενες) δουλειές που θα δοθούν στο ντόπιο πληθυσμό θα είναι πολύ λιγότερες από αυτές που θα χαθούν, πραγματικές ή από χαμένες επενδυτικές ευκαιρίες, στη διάρκεια του έργου και κυρίως μετά τη λήξη του. Συν η περιβαλλοντική καταστροφή που θα μειώσει όλες τις αξίες γης και ακινήτων στην περιοχή, με ότι αυτό συνεπάγεται για τα αντίστοιχα εισοδήματα. Συν η δέσμευση των 317000 στρεμμάτων γης μόνο για μεταλλευτικές δραστηριότητες χωρίς δυνατότητα για άλλου είδους παραγωγική επένδυση. Συν... Συν... Καθαρή ζημιά.

Το ταλαίπωρο Δημόσιο που απελπισμένα πασχίζει να ορθοποδήσει, τί θα κερδίσει άραγε; Όσα κέρδισε μέχρι σήμερα, δηλ σχεδόν τίποτα και επιπλέον θα συνεισφέρει κι από πάνω: Δίκτυο μεταφοράς ηλεκτρικής ενέργειας για τις ανάγκες του έργου. Συν γη και ύδωρ, πραγματικά: η γη έχει ήδη δοθεί το δε ύδωρ με κατασκευή φράγματος για υδροδότηση των χωριών που θα διψάσουν λέει (σε πρώτη φάση) εξαιτίας του έργου!!

Τι θα γίνει με τα νερά – Πηγή Ζωής;

Οι επόμενοι πόλεμοι που θα γίνουν, θα είναι για τον έλεγχο των νερών λένε κάποιοι. Φυσικά εμάς, η ιδέα και μόνο του πολέμου μας βρίσκει αντίθετους, αλλά η κρισιμότητα που θα αποκτήσει το θέμα στα επόμενα χρόνια είναι δεδομένη. Γίνεται προσπάθεια να φέρουν νερό σε ερήμους ή λειψυδρες περιοχές και εδώ θα το στερέψουν για να μη στερέψουν τα θησαυροφυλάκια από χρυσό!! Και το βασικό επιχείρημά τους είναι ότι, ούτως ή άλλως, το περισσότερο νερό χάνεται στη θάλασσα!! Κανένα νερό δεν χάνεται γιατί αυτό κάνει τον κύκλο του και είναι πηγή ζωής από όπου περνάει και όπου καταλήγει. Ο χρυσός φαίνεται, εκτός από ότι τους έχει θαμπώσει τα μάτια, τους θόλωσε και το μυαλό. Αλλιώς δεν εξηγείται. Δεδομένης της σπουδαιότητας του θέματος, δίνουμε εδώ και το αντίστοιχο βάρος με μερικά επιστημονικά επιχειρήματά μας. Δυο είναι οι βασικές παράμετροι: Η ποσότητα των νερών (υδροφορία της περιοχής) και η ποιότητα των νερών (θειικό οξύ, βαριά μέταλλα, αρσενικό, κυάνιο - στα νερά που θα έχουν απομείνει).

Διαταράσσεται ο φυσικός κύκλος νερού με την αποστράγγιση και “επανεισπίεση” των υπογείων νερών. Έτσι δεν εξασφαλίζεται η υπόγεια υδροφορία σε συνάρτηση με το χρόνο εκμετάλλευσης, πολύ δε περισσότερο μετά το τέλος της εκμετάλλευσης δεν εξασφαλίζεται η ανύψωση της στάθμης των υπογείων υδάτων. Στις γεωτρήσεις από όπου υδροδοτείται όλη η περιοχή μας, το νερό είναι αρτεσιανό. Η πίεσή του οφείλεται στη υδροφορία των βουνών. Υπόσχονται ότι θα εξασφαλίσουν τα νερά της περιοχής παρ’ όλες τις μεταλλευτικές δραστηριότητες στα γύρω βουνά. Τότε γιατί προκρίνεται και χρηματοδοτείται το φράγμα Πετρένια στο Γομάτι για υδροδότηση με αντλιοστάσια των περιοχών που σήμερα δεν έχουν κανένα απολύτως πρόβλημα νερού; Είναι προφανές ότι δημιουργείται σοβαρότατη μη αναστρέψιμη βλάβη στην ποσότητα των νερών, κάτι που οι ιθύνοντες φαίνεται να γνωρίζουν.

Ειδικά για τον Κάκκαβο και τον Χαβρία: Δεν λαμβάνεται υπ’ όψη πως θα επηρεαστεί η

προβλεπόμενη υδροδότηση άλλων περιοχών της νότιας Χαλκιδικής από το φράγμα του Χαβρία. Ο Χαβρίας είναι ο μεγαλύτερος ποταμός της Χαλκιδικής και με το σχεδιασμό ενός φράγματος (το πλέον ώριμο έργο εδώ και 50 χρόνια) αναμενόταν η υδροδότηση της Χαλκιδικής (και της νοτίου). Η περιοχή των Σκουριών και το βουνό του Κάκκαβου είναι ο μοναδικός υδροφορέας ολόκληρης της περιοχής και ο Κάκκαβος είναι ο κύριος υδάτινος τροφοδότης του Χαβρία. Γι' αυτόν το λόγο το φράγμα του Χαβρία παραπέμπεται στις καλές. Εξ άλλου τι νόημα έχουν τα φράγματα αν τα νερά που καταλήγουν σ' αυτά θα είναι τόσο ακατάλληλα ώστε τα πανέξυπνα κατσίκια να αρνούνται να τα πιούν;

Δεν πρόκειται να γίνονται όλες οι εργασίες της εξόρυξης σε στεγνό περιβάλλον, έτσι ώστε να αποφεύγεται η επαφή των υδάτων με τα μεταλλεύματα και να αλλάζει η φυσικοχημική τους σύνθεση. Έχοντας υποστεί χημική αλλοίωση από την επαφή τους με τα μέταλλα και το οξυγόνο, τα νερά γίνονται όξινα και απαιτούν συνεχή εξουδετέρωση και επεξεργασία πριν επανέρθουν στην επιφάνεια. Χώρια τα βαριά μέταλλα που θα περιέχουν. Με υποκριτική ευαισθησία προωθείται η απαράδεκτη κατάσταση της όξινης απορροής του Στρατωνίου σ' όλη τη βόρεια Χαλκιδική. Πρόκειται για οξείδωση των θειούχων πετρωμάτων με τελική κατάληξη την παρουσία θειικού οξέως στα νερά. Δηλητήριο!! Η συμπεριφορά της λιθογόμωσης σε βάθος χρόνου είναι ισχυρά αμφιλεγόμενη – θα υπάρξει όξινη απορροή από τα νερά των εξορυγμένων στοών που δήθεν έκλεισαν με λειοτριβημένα απόβλητα. Εκεί η όξινη απορροή ΔΕΝ ελέγχεται. Φωλιάζουν μύκητες στο βουνό και τη διευκολύνουν να εξαπλώνεται. Θα τελειώσει όταν τελειώσουν τα θειούχα πετρώματα!! Τα νερά των στοών θα στραγγίζουν συνεχώς τον υδροφόρο ορίζοντα της περιοχής μας. Το ίδιο και χειρότερο μπορεί να συμβεί από διαρροές από τους χώρους απόθεσης λυμάτων (ιδιαίτερα σε περίπτωση έντονων καιρικών φαινομένων και φθορά των σημείων συγκόλλησης των μεμβρανών στεγάνωσης ή από διάβρωση ή από σεισμό) όπου εκτός από όξινη απορροή τα ιόντα αρσενικού και κυανίου θα 'πάνε σύννεφο' στον υδροφόρο και στη θάλασσα.

Πως θα επηρεαστεί το περιβάλλον και η κοινωνική/οικονομική ζωή του τόπου; Ας φανταστούμε τον τόπο μας μετά 5, 10 ή 20 χρόνια.

Αυτά που υποστηρίζουμε δεν τα βγάλαμε από το μυαλό μας με το έτσι θέλω. Έχουν και επιστημονική και πρακτική τεκμηρίωση από το τι συνέβη σε άλλα σημεία του πλανήτη σε αντίστοιχες περιπτώσεις. Καταρχήν, ποιά αντανάκλαστικά θα δημιουργούνται στον επισκέπτη της περιοχής όταν γνωρίζει ότι κάποιος δίπλα παίζει με κυάνιο, αρσενικό, θειικό οξύ, βαριά μέταλλα και ότι ύποπτη σκόνη κάθεται όπου την πάει ο άνεμος; Θα συνεχίσουν να προτιμούν την περιοχή για αναψυχή; Ας απαντήσει όπως νομίζει ο καθένας. Ποιός θα θέλει να επενδύσει σε γη, ακίνητα, χώρους δράσεων και αναψυχής, τουρισμό, αγροτουρισμό και μόνο στη σκέψη ότι στο εγγύς μέλλον το περιβάλλον θα κακοποιείται όλο και περισσότερο και μάλιστα χωρίς ορατό χρονικό ορίζοντα αποκατάστασης; Μήπως κάποια στιγμή και τα προϊόντα της περιοχής θα αρχίσουν να θεωρούνται ύποπτα; Τα ψάρια, το κρέας, τα τυροκομικά, το μέλι, τα λαχανικά...Γιατί η τροφική αλυσίδα συνδέεται άμεσα με την ποιότητα όλου του περιβάλλοντος και οι ρύποι διασπείρονται, δεν μένουν στάσιμοι, ιδιαίτερα σε περίπτωση φυσικών καταστροφών. Θα βάλουμε και άλλες γαλάζιες σημαίες μαϊμούδες, και άλλες πινακίδες ότι απαγορεύεται το ψάρεμα, το κολύμπι, το παιγνίδι, ο περίπατος στο δάσος ή η πόση νερού; Μήπως θα έχουμε νερό με δελτίο που θα είναι κατάλληλο μόνο για πλύση και μόνο μετά από χημική επεξεργασία; Θα είμαστε μήπως μια ζωή με την 'ψυχή στο στόμα' μη και σπάσει κάποιο φράγμα αποβλήτων ή χαλάσει κάποια στεγάνωση στις τελματολίμνες ή μη γίνει πλημμύρα και σεισμός; Και καλά

όλα αυτά, και πολλά ακόμα, με την προϋπόθεση ότι θα υπάρξει κάποιος έλεγχος. Από ποιόν, άραγε; Αν κλείσουν τα στόματα ή δοθούν παραπλανητικές πληροφορίες, πόσο θα κινδυνεύσει πραγματικά και η υγεία μας; Ίσως κάποιοι παλιότεροι να θυμούνται ότι, όταν πριν 40 χρόνια κάναμε μπάνιο στο Στρατώνι, κάποιοι μας έλεγαν ότι τα νερά ήταν ιαματικά γιατί περιείχαν (βαριά) μέταλλα!! Σήμερα ποιός τολμάει να κάνει εκεί μπάνιο αν και κυματίζει γαλάζια σημαία; Τι θα γίνει άραγε αν κάτι δεν τους 'βγει' όπως το υπολόγιζαν, και είναι πολύ πιθανό, αφού ο νόμος της μεγιστοποίησης του κέρδους είναι αδυσώπητος και οι επιστημονικές αυθαιρεσίες αναρίθμητες, μόνο και μόνο για να 'δείξουν' ελάχιστες επιπτώσεις; Είναι στο χέρι τους να τροποποιήσουν όπως και όποτε θέλουν όλες τις διαδικασίες. Από τη γεωμετρία της εκσκαφής μέχρι τα χημικά που θα χρησιμοποιήσουν και τι απόβλητα και πως θα τα αποθέσουν. Πιστεύετε ότι κάποιος θα το ελέγξει και θα το εμποδίσει; Τότε που θα έχουν εδραιωθεί σαν 'κράτος εν κράτει'; Αποκλειστικό τους κριτήριο θα είναι η τιμή του χρυσού, και μόνο αυτή θα καθορίσει όλη την εξέλιξη των εργασιών και το αν θα μείνουν, θα φύγουν, θα κάνουν 'αποκατάσταση' ή όχι. Ούτε το ΥΠΕΚΑ ούτε η Απόφαση Έγκρισης Περιβαλλοντικών Όρων. Αγαπητοί συμπολίτες, μήπως οι καθαρές θάλασσες, τα πολλά και καθαρά νερά, τα υγιή δάση, η πλούσια πανίδα και χλωρίδα κλπ, θα είναι κάποτε παρελθόν για τον τόπο μας; 'Τα χελιδόνια θα συνεχίσουν να φέρνουν κάθε χρόνο την άνοιξη ή θα έχουμε πάντα χειμώνα'; Όποιος μπορεί να το εγγυηθεί αυτό, ας το κάνει.

Τι νόημα έχει η συμμετοχή στην συνεχιζόμενη, προσχηματική και 'κατόπιν εορτής' δημόσια διαβούλευση;

Αγαπητέ συμπολίτη, όπως έφτασαν τα πράγματα, και κάποιοι όπως είδαμε φρόντισαν γι' αυτό, ο δρόμος είναι χωρίς επιστροφή αν ξεκινήσει η επένδυση. Το δίλημμα να βάλουμε όρους ώστε να έχουμε τις λιγότερες δυνατές επιπτώσεις είναι κάλπικο. Αυτά έπρεπε να αναφέρονται στη μελέτη αλλά φρόντισαν να τη χτίσουν πάνω σε άμμο για να έχουν περιθώρια ελιγμών κατά το δοκούν στη διάρκεια του έργου. Είναι τόσες οι ασάφειες και οι αυθαιρεσίες που τώρα πλέον είναι αφερέγγυοι και όποια διαβεβαίωση δώσουν θα είναι εκ του πονηρού. Αυτή η Μ.Π.Ε 'μπάζει από παντού'. Όρους βάζεις και συμφωνίες κάνεις με φερέγγυους συνομιλητές που τη φερεγγυότητά τους την έχουν αποδείξει έμπρακτα. Οι αφερέγγυοι θα πουν ναι σε όλους τους όρους και θα τους αναιρέσουν με δόλια μέσα στην πράξη. Γιατί είναι αποφασισμένοι να πάρουν χρυσό με κάθε τίμημα όσο κάποιοι τους το επιτρέπουν. Αν αυτό δεν το γνωρίζει η Καραβασίλη ας το λάβει υπ' όψη της. Αν το γνωρίζει τότε και αυτή ενεργεί εκ του πονηρού. Οι παρατηρήσεις της επί της Μ.Π.Ε αφορούν σε όλα τα ζητήματα που θέσαμε εξ αρχής σε ανύποπτο χρόνο και τις επαναλαμβάνουμε εδώ. Αν από μας τις πήρε δεν είναι μεμπτό, γιατί δεν τις κάναμε copyright, αλλά τις καταθέσαμε δημόσια. Η μόνη τίμια λύση είναι διαβούλευση για το αν το έργο μπορεί σήμερα να αδειοδοτηθεί ή όχι. Δεν υπάρχει 'ολίγον έγκυος' στην περίπτωση αυτή. Η γέννα θα βγάλει ή δεν θα βγάλει το έκτρωμα κάτω απ' αυτές τις συνθήκες. Αυτό είναι και το μόνο πλαίσιο που δικαιολογεί την παρουσία μας σε διαβούλευση. Όχι αδειοδότηση, πίσω η Μ.Π.Ε και ξανά απτην αρχή, από μηδενική βάση. Καθαρά πράγματα...

Τι κάνουμε λοιπόν;

Αγαπητέ συμπολίτη, δεν τέλειωσε τίποτα. Τώρα αρχίζουν όλα. Τις λύσεις τις δίνουν οι ενημερωμένες τοπικές κοινωνίες γιατί αυτές βιώνουν τα προβλήματα. Η συμπαράσταση της υπόλοιπης κοινωνίας είναι φυσικά επιθυμητή. Μερικοί συμπολίτες μας ζητούν δημοψήφισμα. Γιατί όχι, αν αυτό διεξαχθεί τίμια, με πολύπλευρη ενημέρωση και επί ίσοις όροις. Ένα πράγμα

όμως πρέπει να είναι γνωστό: Υπάρχει κεντρική πολιτική απόφαση για το θέμα αυτό που συνδέεται άμεσα με το υποτελές μνημονιακό καθεστώς της χώρας μας και εξειδικεύεται στο fast track με ό,τι αυτό σημαίνει για τη χρήση κάθε διαθέσιμου μέσου (τα μέσα αυτά είναι τόσο γνωστά ώστε δεν χρειάζεται να τα απαριθμήσουμε ξανά εδώ) ώστε να εξαναγκάσουν την με όποιο τίμημα υλοποίηση. Εμείς απ' τη μεριά μας έχουμε για 'όπλα' μας τα επιχειρήματά μας, την πειθώ και τον κόσμο που όσο κι αν σιωπά είναι πολύ μα πάρα πολύ προβληματισμένος. Οι όμορφοι αγώνες όμορφα δίνονται. Το σύνθημά μας είναι: Μεταλλεία ή Προκοπή;

Με βάση τα παραπάνω, όσοι τα συμμερίζεστε στο ελάχιστο, σας καλούμε σε συνέλευση στο Πολιτιστικό Κέντρο του Δήμου Αρναίας την Πέμπτη 30 Δεκεμβρίου στις 7 μμ όπου:

Θα συζητήσουμε, αν χρειαστεί θα τροποποιήσουμε και θα επικυρώσουμε τις θέσεις μας.

Θα αποφασίσουμε δράσεις για ενημέρωση του κόσμου, γιατί ενεργός πολίτης είναι ο ενημερωμένος πολίτης.

Θα αποφασίσουμε δράσεις για να αποτρέψουμε τη καταστροφή του τόπου μας, όπως συντονισμός με ΟΛΕΣ τις κινήσεις πολιτών, φορείς και πρωτοβουλίες του Δήμου Αριστοτέλη γιατί στο κοινό σπίτι μας είναι κοινός και ο όμορφος αγώνας που δίνουμε για τον τόπο μας.